

43. Forlig med FDV

Var der stadig behov for en butik som Laserdisken efter afskaffelsen af frihandel? Hvordan forestillede jeg mig Laserdiskens fremtid? Der var løse ender, der måtte afsluttes, før jeg kunne genoptage kampen mod regional konsumtion. Jeg måtte se at forlige striden med FDV.

Tid til refleksion

Udviklingen af butikkerne skete samtidig med det politiske arbejde og de mange retssager mod myndighederne og FDV. Efter syv års kamp havde jeg i 2000 fået erstatning efter skattemyndighedernes ulovlige afgift på LaserDiscs (kapitel 52), og jeg var tæt på at afslutte retssagen mod Kulturministeriet om bekendtgørelsen ifølge Filmloven. Retssagen mod FDV om udlejning af LaserDiscs var endnu ikke afsluttet efter mere end 10 års stridigheder. Efter nederlaget i Folketinget var det tid til refleksion, og jeg stillede mig selv de fire centrale spørgsmål: Hvor kommer jeg fra? Hvor står jeg nu? Hvor vil jeg hen? Hvordan kommer jeg dér?

LaserDisc-systemet fængede aldrig for alvor i Europa, men i USA havde det sin storhedstid i 90'erne, omend det i et større perspektiv også her var en lille niche. Kvalitetsmæssigt var det alligevel underholdningsindustriens flagskib, og også i filmindustrien fandtes der mennesker, som interesserede sig mere for film end for penge, og ildsjælene søgte helt naturligt imod denne niche.

Filmselskaberne tolererede dem. De var i det mindste ikke imod, og så længe ildsjælene sørgede for, at der var sorte tal på bundlinjen, fik de lov at være i fred. Alle Hollywoods betydende filmselskaber havde en LaserDisc-afdeling.

- Jamen, der er jo ikke ret mange, der har det, hørte jeg ofte som argument for at holde sig væk fra LaserDisc, men det prellede af på mig. Min fornøjelse ved at se film på LaserDisc hjemme i min biograf blev hverken større eller mindre af, om andre havde samme fornøjelse. Efterhånden blev vi alligevel nogle stykker.

Fødselsdag i Laserdisken i København, 1. oktober 2000

Efter syv magre år

Efter en årrække, hvor det var et lille mirakel, at jeg holdt kreditorerne fra døren, var der mod slutningen af årtiet kommet mere vind i sejlene. Udlejning var blevet mindre relevant. Folk var begyndt at købe film til deres egen samling, og det blev forstærket af DVD-systemets indtog på markedet.

Oprettelsen af Laserdisken ApS skyldtes blandt andet ønsket om at komme til at handle med de danske filmselskaber igen. Laserdisken ApS var ikke indblandet i udlejningsstriden, så måske selskabet kunne komme til at handle med de danske DVD-udgivelses? I starten havde adskillige DVD-udgivelses mangler i forhold til LaserDiscs, men det var klart, at systemet rent teknisk var et kvantespring foran. Pladerne var billigere, mindre, mere brugervenlige og lettere at sende med posten. Det var kun et spørgsmål om tid, før DVD ville dominere markedet, og de danske selskaber var nødt til at hoppe med på vognen. Omvendt var jeg nødt til også at kunne tilbyde de danske udgivelses. Det var lidt af et dilemma.

Ord kan ikke beskrive min utilfredshed med Vestre Landsrets behandling af ankesagen om udlejning af LaserDiscs. Jeg kæmpede med alle midler for at få en regulær sagsbehandling. Først da jeg havde fået afslag fra både Justitsministeriet, Den Europæiske Menneskeretsdomstol og Den Særlige Klageret, og fogedretten i mellemtiden havde gjort udlæg i alt, hvad jeg og virksomheden ejede, gik jeg med til at betale det idømte beløb. Det måtte i det mindste betyde, at jeg kunne handle med FDV igen. FDV's advokat Torben Steffensen accepterede en afdragsordning, og jeg betalte det første afdrag på 25.000 kr. den 2. januar 2002, og så burde vejen være banet for at kunne få leveret fra FDV's medlemmer igen, ikke sandt?

Nej, FDV's leveringsnægtelse og salgsdirektør Thomas Lohses ekstreme opførsel havde ikke længere rod i udlejningssagen. Det gjaldt om at genere importørerne, og da leveringsnægtelsen var ulovlig, holdt FDV gode miner til slet spil. Over for konkurrencestyrelsen foregav de, at alle blev behandlet ens, men det var umuligt for importørerne at handle med FDV's medlemmer på fornuftige vilkår.

Til gengæld nægtede jeg at betale flere afdrag, før FDV's medlemmer gav mig lov til at handle igen på almindelige vilkår. Leveringsnægtelsen skulle ophæves. Torben Steffensen valgte at foregive, at der aldrig har været en leveringsnægtelse over for Laserdisken! Efter et halvt års tid med formålsløse skriverier begærede FDV mig konkurs, så den 19. august 2002 stod jeg skoleret i skifteretten.

For første gang var det ikke Torben Steffensen, der mødte for FDV. Jeg mødte advokat Lars Segato, og han var en helt anden type. Han virkede troværdig, og da han tilsyneladende ærligt lovede at prøve at løse problemet med at få leveret fra FDV's medlemmer, gik jeg med til at genoptage betalingen af afdrag.

Da Folketinget afskaffede frihandelen, var min drøm om megastores med salg og udlejning af film fra hele verden så fjern som nogen sinde, og jeg var nødt til at gå i tænkeboks om Laserdiskens fremtid. Var der overhovedet brug for en butik som Laserdisken, når udfoldelsesmulighederne var så begrænsede?

Op på hesten igen

Jeg syntes selv, min økonomiske situation efter omstændighederne var udmærket. Lånene til investeringerne i butikkerne i København og Århus var betalt tilbage, så min gæld var reduceret til en kassekredit på én million. Til gengæld havde jeg et varelager, der måtte være flere millioner værd, mente jeg.

Jeg var blevet godt og grundigt træt af at føre retssager. Jeg kunne heller ikke se, at FDV's medlemmer havde fået noget ud af det. De havde betalt millioner til Johan Schlüter i salærer, og i processen havde de mistet deres førende forhandler af salgskassetter. Hvad kunne vi ikke have udrettet, hvis vi i stedet for sammen havde opbygget et salgsmarked i Danmark? Var det for sent?

Min første handling var at forsøge at begrave stridsøksen og finde ud af, hvad FDV's medlemmer kunne og ville forbyde. Jeg lagde en ny plan for Laserdiskens fremtid, lavede et budget og spurgte banken, om jeg kunne få bevilget et overtræk i en periode, så jeg kunne betale gælden til FDV. Her var ingen hjælp at hente. Min bankrådgiver tillagde ikke Laserdiskens varelager betydning. Han forklarede:

- Hvis du bliver nødt til at lukke, er dit varelager intet værd. Din forretning er blevet mere usikker, og på den baggrund er vores engagement med dig for stort. Vi bliver nødt til at sætte kassekrediten ned til 500.000 kr.

En afslutning på stridighederne

Min opfattelse er som bekendt, at direktivet i dets importbegrænsende betydning er ugyldigt, og jeg *kunne* vælge at ignorere loven som ugyldig og få udsat et evt. krav om fogedforbud, indtil EF-Domstolen har afgjort spørgsmålet. Men jeg vil hellere bilægge striden med FDV, hvis vi kan blive enige om det.

Jeg foreslår følgende og spørger samtidig, om det er acceptabelt for FDV.

Fremsendelse af titellister

Jeg vil i dag eller i weekenden fremsende titellister til dig, så FDV's medlemmer kan gøre indsigelse mod import og videresalg af titler - eller positivt tillade import. Jeg vil registrere svarene og afbestille, dvs. undlade at importere "forbudte" titler med henblik på videresalg i Danmark, efterhånden som jeg modtager svarene.

Udsalg af eksisterende varelager

Hvis FDV accepterer, at jeg sælger ud af eksisterende lager, undgår vi konfrontationer i retten (og i pressen). Jeg vil på tro og love erklære, at jeg ikke efter den 21. december importerer flere "forbudte" titler med henblik på videresalg i Danmark.

Afslutning på økonomisk mellemværende

Jeg kan ikke på forhånd vide, om et ophørsudsalg vil indbringe nok til, at jeg undgår fallit, men for at få en endelig afslutning på mellemværendet mellem Laserdisken og FDV, vil jeg tilbyde betaling af 150.000 kr. her og nu til endelig afgørelse på det økonomiske mellemværende.

I fortsættelse af din telefax af 13. ds. og vor telefonsamtale den 17. ds. drøftede vi en selvstændig afklaring og løsning på det økonomiske mellemværende mellem Laserdisken og FDV's medlemmer.

På vegne af mine klienter skal jeg hermed tilbyde, at det økonomiske mellemværende afsluttes med betaling af kr. 225.000,- til mit kontor senest 27. ds. til fuld og endelig afgørelse.

FDV v/advokat Torben Steffensen til Laserdisken, 18. december 2002

Forligsforhandlingerne med FDV

Pludselig manglede jeg en halv million kr. mere end forventet. Det var lidt af en øjenåbner at få at vide, at mit store varelager blev anset for at være værdiløst, og at banken kunne finde på at fjerne halvdelen af kassekrediten uden videre.

Der var kun én løsning. Jeg måtte lukke de "overflødige" butikker så hurtigt som muligt og skaffe penge ved at sælge ud af varelageret. Butikken i Århus var blevet min stolthed. Jeg havde brugt et betydeligt beløb på at gøre den perfekt fra begyndelsen med specialbygget inventar og et cool akustisk designet showroom. Efter tre års indkøring var den omsider begyndt at give overskud. Den investering var tabt. Jeg tog julesalget med, holdt et kort ophørsudsalg, og så var det slut.

Julesalget indbragte nok til, at jeg kunne opfylde FDV's forligskrav, men jeg var ikke blevet klogere på, hvilke film der fremover ville være forbudt. Sammen med en check sendte jeg flere praktiske løsningsforslag til Torben Steffensen.

Forbudte titler

De fleste titler i Laserdiskens sortiment er specialtitler, der formentlig ikke interesserer FDV's medlemmer. Jeg kan imidlertid ikke skelne på anden måde end ved at registrere, hvilke titler der er "forbudte", og hvilke jeg fortsat kan eller må importere og sælge. I praksis er jeg nødt til at registrere titlerne som hhv. "forbudt", "tilladt" og evt. "ikke besvaret". Jeg er med på enhver løsning, som FDV's medlemmer måtte foretrække.

- a: Jeg kan sende lister med alle nye udgivelser og tilføjelser til min hjemmeside.
- b: Selskaberne kan sende mig titler taget fra deres database.
- c: Selskaberne kan anvise et sted, hvor jeg selv kan søge oplysningerne (website).
- d: Andre forslag eller løsninger?

Det er fra min side ikke et forsøg på at provokere, men p.t. kan jeg ikke se anden mulighed for at finde ud af, hvilke titler jeg fortsat må sælge, og hvilke jeg ikke må. Jeg er ophørt med at importere og afstår fra at bestille film igen frem til den 13. januar. Derefter er det planen, at jeg vil opfylde folks forudbestillinger, såfremt titlerne ikke er forbudt af FDV's medlemmer.

Laserdisken til FDV v/advokat Torben Steffensen, 27. december 2002

Laserdiskens foranstaltninger mod forbudt parallelimport

Jeg var sikker på, at regional konsumtion ikke var EU's folkevalgte politikeres drøm, men denne gang ville jeg ikke sætte min lid til domstolene. Det havde vist sig at være en kæmpe brøler i 1987 at begynde udlejning af LaserDiscs i tillid til, at domstolene ville undersøge, hvad FDV havde ret til, hvis de skulle finde på at angribe mig, og den fejl ville jeg ikke begå igen. Jeg ville ikke slås med FDV, mens jeg gennemførte den planlagte retssag mod Kulturministeriet.

Kort før loven trådte i kraft, ringede jeg til Torben Steffensen. Jeg ville høre, om det ville give anledning til konflikt med FDV, hvis jeg solgte det lager af film, jeg allerede havde importeret, mens parallelimporten var lovlig. Han svarede, at han ikke kunne give tilladelse på FDV's vegne, men hvis det stod til ham, ville der ikke blive grebet ind i et udsalg af det eksisterende varelager. Han lod forstå, at han foretrak, at udsalget skete så hurtigt som muligt.

På det tidspunkt var Laserdisken for længst gået online. Min IT-medarbejder Morten Dam Madsen og jeg havde igennem et par år møjsommeligt designet og programmeret et system til styring af butikkernes varelager og af en hjemmeside, der gav folk en virtuel indkøbsoplevelse hjemme i deres egen stue via internettet. Det vil være forkert at kalde mig foregangsmand inden for internethandel, men jeg så hurtigt internettets potentiale for Laserdisken. Alt var designet fra grunden, så vi kunne lave hjemmesiden præcis, som jeg gerne ville have den.

Johan Schlüter havde med overbevisning lovet Folketinget, at specialimporten ikke ville blive berørt af lovændringen, så det gjaldt om at registrere i systemet, hvad FDV ville forbyde. På den måde kunne jeg undgå at bestille forbudte film. I overensstemmelse med Torben Steffensens ønske blev lagersalget fremskyndet sådan, at allerede importerede film blev vist under overskriften "Sidste Chance", og de film kunne ikke genbestilles, når det sidste eksemplar var solgt.

Det mindede om proceduren efter fagedforbuddet mod udlejning, hvor jeg i en periode sendte lister til FDV for at finde ud af, hvad jeg ikke måtte udleje, men Torben Steffensen viste ingen interesse i at finde en praktisk løsning.

Hermed anerkendes modtagelse af dit brev af 27. f.m. med check stor kr. 225.000,- til fuld og endelig afgørelse af det økonomiske mellemværende som følge af den afsluttede retssag mellem medlemmerne af Foreningen af Danske Videogramdistributører og Laserdisken.

Samtidig skal jeg meddele, at SF Film A/S og Scanbox Danmark A/S har meddelt mig, at ingen af disse er indstillet på at give tilladelse til at sælge de DVD-plader, som fremgår af den oversigt, du tilsendte mig med mail af 18. f.m.

Så snart eller såfremt hvert enkelt af de øvrige medlemmer måtte give mig en tilbagemelding, vil du høre fra mig.

Torben Steffensens svar den 6. januar 2003 var ikke til nogen hjælp. Jeg havde sendt titellister til ham for at kunne registrere de forbudte film. Johan Schlüter havde på ekspertmødet sagt, at lovændringen ikke ville ramme specialimporten, "for der er ingen til at forbyde det" (side 572), og skrevet til Kulturudvalget, at importbegrænsningen forudsætter, at der i importlandes findes en rettighedshaver "som kan og vil gribe ind over for importen" (side 557). Jeg havde brug for at vide, hvilke titler FDV's medlemmer ville gribe ind over for.

Det var ikke overraskende, at netop SF Film og Scanbox ville beskytte deres marked, for det var uafhængige selskaber, der opkøbte filmrettigheder, når de så et marked for de pågældende film i Danmark, og de tjente kun penge ved salget af deres egne udgivelser. Det var anderledes med selskaber som Paramount og Universal, der selv ejede datterselskaberne i Danmark. For dem endte pengene i sidste ende i deres egne lommer, uanset hvilke eksemplarer der blev solgt.

Vi talte tydeligvis forbi hinanden. Jeg bad ikke om tilladelse til parallelimport. Jeg bad om at få at vide, hvad der fremover ville være *forbudt*. Jeg skrev igen via e-mail med "Forbudte titler" angivet som emne og forklarede, at det næppe kunne interessere FDV, at jeg solgte *Super Bowl XXXVI Champions*. Jeg kunne bruge et udtræk fra en database eller adgang til en hjemmeside. Det var ikke afgørende, blot jeg kunne se, hvad der var forbudt, så jeg kunne genoptage specialimporten.

Subject: Forbudte titler

Jeg har modtaget din saldokvittering og dit svar fra SF Film A/S og Scanbox Danmark A/S. Jeg har ikke forventet, at de danske selskaber ville give tilladelse til salg af region 1 titler for så vidt angår film, de selv har udgivet på DVD, men jeg har dog forventet, at der var titler på listen, som disse to selskaber IKKE har udgivet på DVD og derfor ikke har rettigheder til. Er du helt sikker på, at de to selskaber er i position til at forbyde salg af en importeret DVD-udgave af "Super Bowl XXXVI Champions"?

Blot for at nævne en af mere end 10.000 titler, som efter min bedste overbevisning ikke kan have nogen af de danske selskabers interesse.

Jeg må vide præcist, hvilke titler der forbydes. Svaret kan gives af selskaberne på en hvilken som helst form - evt. udtræk fra deres databaser. Så snart jeg har et klart forbud mod videresalg af en titel - eller 5.000 titler - vil hver enkelt titel blive registreret af mig og mine medarbejdere, og import og videresalg vil herefter ikke finde sted under den nuværende lovgivning.

Det har i den forbindelse også betydning for mig at vide, hvor jeg skal henvende mig for at købe den danske udgave, som jeg så vil tilbyde kunderne i stedet for. Det er jo et selvstændigt problem, hvis eneretten udøves på en sådan måde, at forbrugerne afskæres fra adgang til et eksemplar af værket, og det er naturligvis også i strid med Johan Schlüters løfte til kulturministeren.

Jeg håber, du forstår, der ikke er tale om drillerier fra min side. Jeg ønsker ikke at strides med den danske videobranche, men at forholde mig praktisk til den nye situation.

FDV's provokationer

Mens jeg ventede på svar fra Torben Steffensen, fik jeg pludselig et brev fra en af FDV's andre advokater, Niels Bo Jørgensen. Han havde bemærket Laserdiskens lagerudsalg, og nu truede han med både fagedforbud og erstatningskrav, selvom dette lagerudsalg skete efter aftale med Torben Steffensen.

Vedr. ulovlig parallelimport - DVD

FDV har i januar 2003 foretaget en undersøgelse af udbudet af videogrammer, der er importeret fra lande uden for EU/EØS (alle andre regionskoder end 2), og har i den forbindelse konstateret, at De udbyder sådanne videogrammer til salg, hvortil FDV's medlemmer indehaver de ophavsretlige enerettigheder.

Dette salg er ulovligt, og jeg skal anmode Dem straks at ophøre hermed samt senest d. 12. februar 2003 at bekræfte ophøret skriftligt overfor undertegnede. Såfremt jeg ikke har Deres tilbagemelding som anført, vil jeg uden yderligere varsel straks iværksætte de nødvendige retslige skridt, herunder begære fagedforbud nedlagt. Endvidere vil jeg kræve betaling af erstatning, straf m.v.

FDV v/advokat Niels Bo Jørgensen til Laserdisken, 29. januar 2003

Torben Steffensen afviste at hjælpe med at afklare, hvad der fremover skulle være forbudt. Han svarede ganske kort: "Det er ikke muligt for FDV at imødekomme din anmodning. Du opfordres til at kontakte de enkelte danske og udenlandske rettighedshavere direkte." Han vedlagde en medlemsfortegnelse.

Jeg var begyndt at blive både utålmodig og utilfreds. Det var ikke rimeligt, at FDV's medlemmer blokerede for salg af film, de ikke havde rettigheder til. Hvem kan finde på at udgive et værk uden at ønske at sælge så mange eksemplarer som muligt? Det kan kun de internationale producenter, hvis de kan tjene mere ved at tvinge EU's borgere til at købe de lokale licenshaveres produkter.

En Hong Kong-producent, hvis film ikke har mange chancer for at blive solgt til udgivelse i Danmark, vil i sagens natur hellere end gerne have sine udgivelser solgt til danske filmsamlere. Det siger sig selv og understreges af, at de oftest er forsynet med engelske undertekster, så de appellerer til filmsamlere i hele verden. Jeg ville gøre mig selv og producenterne til grin, hvis jeg begyndte at genere dem med anmodninger om tilladelse til at sælge de allerede udgivne eksemplarer. Principielt giver det mening, at det er dem, der ønsker at forbyde parallelimport, der skal agere, og det havde Johan Schlüter på FDV's vegne forsikret Folketinget under lovforslagets behandling, så det var vel også sådan *efter* lovens vedtagelse?

Jeg fandt på en løsning, som krævede en minimal indsats fra de medlemmer, der ønskede et forbud. Så skrev jeg til Niels Bo Jørgensen og til hver eneste af FDV's medlemmer med kopi af brevene til Torben Steffensen til orientering.

Den centrale korrespondance er gengivet på de to næste sider.

Vedr. ulovlig parallelimport - DVD

Som svar på Deres skrivelse af 29. januar skal jeg meddele, at jeg allerede i december orienterede advokat Torben Steffensen om Laserdiskens holdning til den ny ophavsretslov. Selvom det er min opfattelse, at regional konsumtion er i strid med EF-traktaten og dermed ugyldig, ønsker jeg ingen konflikt med rettighedshavere, der ønsker at håndhæve et forbud mod parallelimport. Jeg meddelte derfor Torben Steffensen, at rettighedshaveres indsigelse mod import (og videresalg) vil blive respekteret.

Jeg skal (atter) præcisere, at det salg, der foregår fra Laserdiskens butikker er ophørsudsalg, dvs. udsalg af titler, der er importeret før lovens ikrafttrædelse.

Vedr. specialimport

Laserdisken ønsker at genoptage sin specialimport, dvs. import og videresalg af titler, der ikke har eller (så vidt vides) får en dansk rettighedshaver. Hvis Foreningen af Danske Videogramdistributører vil modsætte sig dette, hører jeg gerne om baggrunden herfor. Jeg har i næsten 8 uger afventet svar på min henvendelse om de titler, FDV's medlemmer ønsker at forbyde, men jeg har stadig ikke modtaget et svar, der gør det muligt for mig at registrere forbudte titler.

Jeg skal anmode om svar på min henvendelse, så jeg kan genoptage specialimporten uden derved at krænke Deres medlemmers eventuelle rettigheder. En praktisk løsning kan være, at Deres medlemmer genoptager samhandelen med Laserdisken og f.eks. i den forbindelse giver udtryk for et ønske om, at titler i deres repertoire (nuværende eller kommende) ikke parallelimporteres. Et sådant ønske vil blive respekteret.

Ved at undlade at svare på min henvendelse stiller Deres medlemmer reelt hindringer i vejen for distribution af titler, De ikke har rettigheder til. Det er helt klart i strid med loven og dens intentioner og andre rettighedshaveres ret til at få omsat deres udgivelser i Danmark. Jeg skal derfor anmode om et svar senest den 17. februar 2003. Efter denne dato vil Laserdisken stadig respektere rettighedshavernes forbud, men genoptage distribution, der ikke er omfattet af et identificerbart forbud.

Laserdisken til FDV v/advokat Niels Bo Jørgensen, 9. februar 2003

Som aftalt bekræfter jeg herved vores aftale om den praktiske håndtering af import-fra-USA forbuddet. Vi har aftalt, at du hver måned tilsendes Scanbox's forhandlerinformation med kommende nyhedsudgivelser på DVD. Dette vil reelt set virke som informationen til dig om, hvilke filmtitler der er Scanbox's eneret - og dermed synonymt med hvilke film du iflg. den nye lov ikke må importere ved videresalg fra USA.

Vi er begge fuldt vidende om, at dette "informationssystem" ikke er fuldt ud dækkende, da Scanbox løbende erhverver nye rettigheder, der først måneder senere er klar til introduktion på det danske DVD marked. Men en punktlig opfølgning af dette er uden for vores ressourcer, hvorfor vi har aftalt at benytte månedens releaseinformationer som guideline.

Scanbox Danmark A/S til Laserdisken, 4. marts 2003

Om de nye regler om parallelimport: Laserdisken vil respektere Deres rettigheder

Jeg har modtaget en skrivelse fra Foreningen af Danske Videogramdistributører, hvoraf det fremgår, at Laserdisken udbyder importerede DVD-plader i strid med Deres rettigheder. Det foranlediger mig til at informere om Laserdiskens holdning til spørgsmålet.

Selvom det er min opfattelse, at den pågældende ændring i ophavsretsloven er ugyldig, vil jeg i håbet om et konstruktivt fremtidigt samarbejde respektere Deres ønske om at forbyde import af titler, hvortil De har danske distributionsrettigheder - hvis De har et sådant ønske!

Laserdiskens reaktion på den nye ophavsretslov

Den 22. december 2002 ophørte Laserdiskens import af DVD-plader fra tredjelande med henblik på videresalg fra Laserdiskens butikker. Efterfølgende har der været tale om ophørsudsalg af det eksisterende varelager. I dag er over halvdelen af det gamle lager solgt, og Laserdiskens butik i Århus er lukket. FDV v/Torben Steffensen blev orienteret om fremgangsmåden.

Jeg overrakte ved samme lejlighed en liste til FDV med de titler, der på tidspunktet blev udbudt til salg fra Laserdiskens hjemmeside med et tilbud om, at de enkelte medlemmer kunne forbyde import og videresalg af titler på listen. Jeg ville respektere et sådant forbud, sagde jeg.

Ingen forbød enkelte titler på listen, og mit ønske om at få svar i form af konkrete forbud blev forleden afvist af Torben Steffensen. I et fortsat håb om et samarbejde med FDV's medlemmer har jeg derfor valgt en anden fremgangsmåde:

Hvis et medlem af FDV generelt ønsker at forbyde videresalg af parallelimporterede titler, hvortil det har danske distributionsrettigheder, vil jeg på eget initiativ og efter bedste evne registrere medlemmets DVD-rettighedsbibliotek og afstå fra at parallelimportere disse titler, så jeg på den måde undgår at krænke medlemmets rettigheder.

Jeg ønsker blot et JA eller NEJ på spørgsmålet:

Ønsker De at forbyde Laserdisken at udbyde parallelimporterede eksemplarer af DVD-plader, hvortil De har danske distributionsrettigheder?

Et enkelt JA vil blive respekteret for hele Deres rettighedsbibliotek. I løbet af 1-2 uger efter Deres svar vil Laserdiskens hjemmeside blive ændret, så "forbudte" titler ikke kan bestilles hos Laserdisken.

Laserdisken vil herefter begrænse udvalget til specialimporterede DVD-plader, der ikke er forbudt af FDV's medlemmer, samt til danske udgivelser.

Laserdisken til alle FDV's medlemmer, 12. februar 2003

Parallelimport:

Ja - SF Film ønsker at forbyde Laserdisken at udbyde importerede DVD eksemplarer, til hvilke SF har de danske distributionsrettigheder.

SF Film A/S til Laserdisken, 17. februar 2003

Laserdiskens forbudt-program

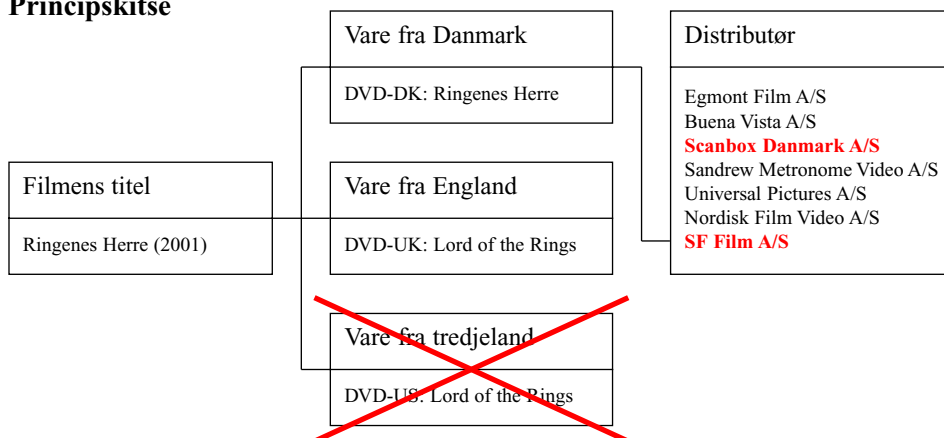
Mine egne edb-kundskaber går tilbage til Aalborg Katedralskole, hvor jeg i 1978 i 2. g var så heldig at vinde lodtrækningen om at få datalære som forsøg i stedet for oldtidskundskab. Jeg har prøvet at programmere via stregmarkeringskort, der blev sendt ind til Datacentralen til behandling mellem undervisningstimerne. Var der ét sjuksket markeret bogstav, fungerede programmet ikke, og det hele skulle sendes ind igen. Mod slutningen af skoleåret lånte skolen en PC, som vi fik lov til at eksperimentere med efter skoletid. På AUC valgte jeg bygningslinjen, men jeg tog også et kursus i Basic programmering. Det fik jeg glæde af senere.

Laserdiskens allerførste indkøb var en Commodore 64, der snart blev skiftet ud med en rigtig PC og et databaseprogram, som jeg selv kunne sætte op. I 2002 havde jeg fået en udmærket forståelse for databaserelationer, og jeg var så heldig at ansætte Morten, der var blevet træt af AUC, men ikke desto mindre var god til at programmere. Sammen opbyggede vi et system, der både blev til Laserdiskens databasegenererede hjemmeside og vores interne intranetsystem, Lasernet.

Lasernet består af et stort antal tabeller med data, der er forbundet via diverse relationer. Det var min ambition, at brugerne på hjemmesiden skulle finde alle de relevante informationer om både de enkelte film og de enkelte udgivelser, og det sparede meget registreringsarbejde at adskille filmoplysninger fra oplysningerne om de enkelte udgivelser. På hjemmesiden kan man således se, om en DVD-plade er udgivet i Danmark og har danske tekster, eller om det er en engelsk udgivelse med eller uden danske tekster, eller om det er en udgivelse fra et tredjeland, som tillige kræver en kodefri DVD-afspiller.

Det var ikke svært for Morten at kombinere registreringerne og relationerne på en sådan måde, at en markering af en dansk distributør, et af FDV's medlemmer, der havde valgt at forbyde parallelimport, automatisk førte til, at samme film, der måtte være udgivet på DVD uden for EØS-området, hverken blev importeret eller udbudt til salg i Laserdisken.

Principskitse

Laserdiskens forhandling af de danske DVD-udgivelser

Forbudt-programmet virker selvfølgelig kun, så længe systemet har registreret de danske udgivelser, så et samarbejde med FDV's medlemmer var oplagt, men det viste sig at være problematisk.

Som nævnt aftalte jeg allerede i begyndelsen af 2002 en afdragsordning med FDV, hvorefter jeg forsøgte at genoptage samhandelen med medlemmerne. Det lykkedes også få en aftale med Buena Vista. Jeg fik en prisliste med grundpriser og mængderabatter, og det så fornuftigt ud. Hvis jeg bestilte 10 eksemplarer af hver film, fik jeg en rabat med mulighed for en pæn avance, men i virkeligheden var Buena Vista ikke interesseret i at handle med mig. Jeg blev typisk chikaneret på den måde, at selvom jeg bestilte 10 eksemplarer af en film, fik jeg kun leveret fem. De andre fem blev sat i restordre, og samtidig blev den lovede mængderabat sløffet, også selvom jeg oprindeligt havde bestilt 10 eksemplarer.

En kollega fortalte mig, at Buena Vista diskriminerede uønskede forhandlere - altså dem, der havde egen import - på den måde, at de fik faktureret og leveret 10 film, når de bestilte 10 film, mens de gode forhandlere fik leveret 11 film. Der blev lagt en ekstra film i kassen, og på den måde fik de lydige forhandlere 10 % mere i mængderabat. Hvis man hørte til de uønskede forhandlere, kneb det også med at få nyhederne til tiden, for de blev måske holdt tilbage et par dage.

Poul Thyregod var engang kunde i Laserdisken. Senere etablerede han sit eget firma, ProShop, med salg af edb-artikler, computerspil og DVD-plader. Også han havde egen import og var derfor mål for FDV's chikane. Han medvirkede i DR's program herom på side 519. Han fungerede som grossist for andre butikker og var i en periode både kollega og konkurrent i Århus, hvor hans butik lå.

Efter lovændringen sadlede han om og opgav parallelimport, og han fik endda en grossistaftale i stand med FDV's medlemmer. Da han tilbød engrossalg af de danske DVD-udgivelser, startede vi et nyt samarbejde med mig som kunden.

I 2002 blev filmnørden David Bjerre bestyrer af Laserdisken i København samt en nær medarbejder omkring udviklingen af hjemmesiden. Han registrerer de nye udgivelser i Lasernet, hvilket han har gjort siden 2002. Hver måned gennemgår han leverandørernes lister (dengang ProShops), og på den måde følger vi med i de danske udgivelser. Vi gør det selvfølgelig ikke kun for at undgå at importere forbudte film, men også fordi vi selv ønsker at tilbyde alle filmudgivelser. Endvidere gennemgår han systematisk distributørernes hjemmesider, og dengang branchen havde sit eget fagblad, *Home Entertainment + Videotrailer*, gennemgik han dets lister med nye danske udgivelser. Endelig følger han biografernes premierer. Han og vennen Dennis lavede i 13 år deres egen DVD Podcast (dobbeltd.dk).

Hvis FDV's medlemmer ville gribe ind over for min parallelimport, skulle de blot sende mig et enkelt brev eller e-mail, og så klarede vi resten. Det burde være til at overkomme. SF Film og Scanbox svarede - i overensstemmelse med Torben Steffensens meddelelse i januar - at de ønskede at forbyde parallelimport.

Torben Steffensen vendte ikke tilbage med meddelelse om, at andre end SF Film og Scanbox havde afklaret deres holdning til parallelimport. Jeg fik et spøjst brev fra Sandrew Metronomes direktør. Han fortalte, at de ikke havde beføjelser over andet end egne udgivelser, og derfor var han ikke i position til at tillade parallelimport. Jeg havde egentlig ikke bedt om tilladelse, men sådan som licenssystemet åbenbart fungerer, kunne han næppe være i position til at forbyde parallelimport!

Vedr. anmodning om samtykke til videresalg

Vi kan i den anledning oplyse Dem om, at det ikke juridisk vil være muligt for os at overdrage rettigheder til nogen af de nævnte titler, idet de rettigheder, vi indehaver i vore kontrakter med udenlandske producenter, herunder Warner Home Video, er begrænset til at omfatte rettigheden til at markedsføre region kode 2 med dansk dub alternativ dansk tekst på det danske marked. Alene af den grund vil det ikke være muligt at give tilladelse til samtykke til videresalg af produkter, hvortil vi ikke har rettigheder.

Sandrew Metronome Video A/S til Laserdisken, 15. januar 2003

I sommeren 2003 fik jeg igen besøg af Søren Tølbøl fra Nordisk Film (side 519). Han kendte faktisk til mit brev, men han anede ikke, hvorfor jeg ikke havde fået svar endnu. - Måske overvejer de situationen? foreslog han.

Paramount var ikke medlem af FDV og havde heller ikke generet Laserdisken, så vi havde bevaret samhandelen. Jeg skrev også til Paramount om parallelimport og fik besked via deres repræsentant: - Paramount vil ikke forbyde parallelimport, men vi vil heller ikke genere vores andre forhandlere, så vent lige på den danske udgivelse, hvis der er en stor titel, der udkommer i USA først.

Jeg hørte hverken direkte eller indirekte fra nogen af de øvrige selskaber.

Afslutningen på Laserdisken ApS

Jeg havde meddelt, at jeg ville lukke butikken i København, men uventet mange protester fra kunderne fik mig til at ændre beslutningen. Jeg mente, at online salg var fremtiden, men hvis folk var glade for butikken og havde brug for den, gik jeg med til at bevare den så længe som muligt, og den lukkede først i 2010.

Henrik Vestergaard havde foreslået, at jeg åbnede en USA-baseret internet-virksomhed, og det viste sig, at direktøren for Axel Music overvejede det samme. Sammen drog vi på eventyr i Nordamerika. Han etablerede et selskab i Toronto, mens jeg etablerede Movie World, Inc. i Sacramento, Californien.

Amazon.co.uk tilbød amerikanske film på deres britiske website, men filmene blev leveret af Amazon.com. Okay, så kunne der heller ikke være noget i vejen for, at folk kunne bestille hos Movie World, Inc. på Laserdiskens hjemmeside.

Det efterfølgende år var usædvanligt fredfyldt. Jeg mærkede intet til FDV. Jeg kunne ikke længere se noget formål med at drive virksomhed på selskabsform, så med virkning fra den 1. juli 2004 købte jeg aktiverne tilbage fra Laserdisken ApS.